

eljárás alá vont személy teszi meg észrevételeit. A fegyelmi eljárás során bizonyítást lehet felvenni. A tárgyalásról jegyzőkönyvet kell vezetni.

17. §. (1) Ha a szabadalmi ügyvivői munkaközösség gyűlése (a fegyelmi bizottság) nem állapít meg fegyelmi vétséget, az eljárást megszünteti, fegyelmi vétség megállapítása esetén pedig fegyelmi büntetést szab ki.

(2) A fegyelmi határozatot indokolni kell és azt a tárgyaláson ki kell hirdetni.

(3) A fegyelmi határozatot írásba kell foglalni és azt az elnök írja alá. Az írásba foglalt határozatot a tárgyalástól számított nyolc napon belül közölni kell a fegyelmi eljárás alá vont személlyel.

(4) A szabadalmi ügyvivői munkaközösség fegyelmi határozata ellen annak jogerőre emelkedésétől számított hat hónap alatt a fegyelmi eljárás alá vont személy új eljárást kezdeményezhet, ha olyan új tényre vagy bizonyítékra, illetőleg jogerős bírósági (hatósági) határozatra hivatkozik, amelyet a fegyelmi eljárás során nem bíráltak el, feltéve hogy elbírálás esetén reá nézve kedvezőbb határozatot eredményezett volna. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra az esetre, amikor a fegyelmi határozat a bíróság ítélete folytán emelkedett jogerőre.

[az R. 6. § (2) bekezdéséhez]

18. §. Az ügyvédi munkaközösséggel munkaviszonyban álló szabadalmi ügyvivő működésének részletes szabályait az ügyvédi munkaközösségek ügyrendje állapítja meg.

[az R. 4. § (4) bekezdéséhez
és 6. § (3) bekezdéséhez]

19. §. (1) Az R. 4. §-ának (4) bekezdésében és 6. §-ának (3) bekezdésében foglalt tilalom nem vonatkozik a tudományos, az oktatói, az irodalmi és a művészeti tevékenységre.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt tevékenységre nézve megfelelően alkalmazni kell a másodállás, mellékfoglalkozás és munkavégzésre irányuló jogviszony keretében történő foglalkoztatásról szóló 1/1976. (I. 31.) MüM számú rendeletben foglalt rendelkezéseket.

20. §. (1) Ez a rendelet 1976. április 15. napján lép hatályba.

(2) Aki e rendelet hatályba lépése előtt szabadalmi ügyvivői vizsgát tett, akkor is bejegyezhető a szabadalmi ügyvivők névjegyzékébe, ha nincs az R. 2. §-a (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott képesítése.

(3) A 2. § (2) bekezdése akkor alkalmazható, ha az ott megjelölt munkaviszony e rendelet hatályba lépése után szűnt meg.

(4) Az Országos Találmányi Hivatal elnöke az R. 4. §-ának (4) bekezdésében, az igazságügyminiszter pedig az R. 6. §-ának (3) bekezdésében foglalt tilalom alól felmentést adhat annak, aki e ren-

delet hatálybalépésekor főállású munkaviszonyban állt és szabadalmi ügyvivői tevékenységet nem vagy csak részben e munkaviszonya keretében fejtett ki. 1976. december 31. napjáig a tilalom alóli felmentésre nincs szükség.

(5) Ha a szabadalmi ügyvivő a tevékenységét csak részben fejti ki munkaviszony keretében, a felmentés megadása iránti kérelméhez csatolni kell a munkáltató hozzájáruló nyilatkozatát.

21. §. (1) Aki e rendelet hatályba lépése előtt a szabadalmi ügyvivői magántevékenysége körében vállalt megbízás alapján a hatóság, illetőleg a bíróság előtt eljár — ha az R. rendelkezéseinek megfelelő szervezeti keretek között szabadalmi ügyvivői képviseleti tevékenységet nem folytat —, az adott iparjogvédelmi ügy befejezéséig, legkésőbb azonban 1977. december 31. napjáig továbbra is eljárhat képviselőként. Ez a rendelkezés azonban nem érinti a külföldi vonatkozású iparjogvédelmi ügyekkel kapcsolatos képviselet ellátásával összefüggő külkereskedelmi szabályok hatályát.

(2) Aki e rendelet hatályba lépésekor szabadalmi ügyvivői jogosítvánnyal rendelkezett, annak a szabadalmi ügyvivők névjegyzékébe való bejegyzés iránti kérelmében csak erre a tényre kell hivatkoznia. 1976. június 30. napja után — az R. által meghatározott szervezeti keretek között is — csak az folytathat szabadalmi ügyvivői képviseleti tevékenységet, aki a szabadalmi ügyvivők névjegyzékébe való bejegyzését kérte.

5/1976. (III. 30.) IM számú rendelet a szabadalmi ügyvivői díjszabásról

A szabadalmi ügyvivőkről szóló 5/1976. (III. 30.) MT számú rendelet 10. §-a (3) bekezdésének c) pontjában kapott felhatalmazás alapján — az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnökével, az Országos Találmányi Hivatal elnökével, valamint a külkereskedelmi miniszterrel, a munkaügyi miniszterrel és a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem:

A szabadalmi ügyvivői díjszabás alkalmazása

1. §. (1) E rendelet szabályait kell alkalmazni az iparjogvédelmi ügyekben ellátott képviseleti tevékenységért járó szabadalmi ügyvivői, illetőleg ügyvédi munkadíj, valamint ügygondnoki díj (a továbbiakban: „munkadíj”) megállapításánál. A munkadíj összegének megállapításakor figyelembe kell venni az ügy jellegét és a képviselet ellátása során végzett munkát.

(2) E rendelet hatálya nem terjed ki a külföldi ügyfelek belföldi, valamint a belföldi ügyfelek külföldi iparjogvédelmi ügyeire.

Munkadíj szabadalmi ügyekben

2. §. (1) Az Országos Találmányi Hivatal előtt folyó szabadalmi ügyekben legfeljebb a következő összegű munkadíj számítható fel:

a) a szabadalmi bejelentés elkészítéséért és a bejelentési eljárás vitelért együttesen 5500,— forint;

b) a felszólalási vagy a megsemmisítési eljárásban 5500,— forint;

c) a nemleges megállapítási eljárásban 4000,— forint;

d) a fenntartási illetek megfizetéséért esetenként 400,— forint;

e) a szabadalmak nyilvántartásával kapcsolatos ügyekben 600,— forint.

(2) Az Országos Találmányi Hivatal határozatainak megváltoztatására irányuló szabadalmi ügyekben — az első és a másodfokú eljárás vitelért külön-külön — legfeljebb az alábbi összegű munkadíjat lehet felszámítani:

a) a szabadalom megadásának kérdésében folyó, a megsemmisítési és a nemleges megállapítási eljárásokban 2000,— forint;

b) a szabadalmi oltalom megszűnésének megállapításával kapcsolatos ügyekben 600,— forint.

(3) A szabadalmi perekben — mind első, mind pedig másodfokon — a felszámítható munkadíj legmagasabb mértéke a következő:

a) a szabadalmi kényszerengedély megadására, módosítására és visszavonására irányuló, valamint az előhasználati jog fennállásával kapcsolatos perekben 2000,— forint;

b) az igénybevétel ellenében járó kártalanítás összegének megállapítására irányuló, valamint a bitorlás miatt indított perekben 15 000,— forintig terjedő perérték esetén a perérték tizenkét százaléka, 200 000,— forintig terjedő perérték esetén 1900,— forint és a 15 000,— forinton felüli perérték hét százaléka, 200 000,— forint feletti perérték esetén 14 000,— forint és a 200 000,— forinton felüli perérték három százaléka.

(4) Az (1) bekezdés c)—e) pontjaiban, valamint a (2) és (3) bekezdésben meghatározott mértékű munkadíj az ügy bonyolultsága esetén legfeljebb a felével emelhető.

(5) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott ügyek különös bonyolultsága esetén — pl. ha a szabadalmi leírás terjedelme, az eljárási cselekmények száma és munkaigénye lényegesen meghaladja az átlagos ügyekét, vagy ha a képviselő ellátásához különleges műszaki ismeretek szükségesek — a munkadíj a munkaráfordítás arányában emelhető. Az emelt összegű díjazás kikötéséhez a szabadalmi ügyvivői munkaközösségben működő szabadalmi ügyvivő esetében az Országos Találmányi Hivatal elnökének, az ügyvédi munkaközösségben működő szabadalmi ügyvivő esetében az ügyvédi kamara elnökségének, a Külkereskedelmi Minisztérium felügyelete alatt álló szervnél

működő szabadalmi ügyvivő esetében pedig a Külkereskedelmi Minisztérium Jogi főosztályának hozzájárulása szükséges.

Munkadíj védjegyügyekben

3. §. (1) Az Országos Találmányi Hivatal előtti védjegyügyekben legfeljebb a következő összegű munkadíjat lehet felszámítani:

a) a védjegy lajstromozásával kapcsolatos ügyekben, továbbá a védjegy oltalmának megújításával kapcsolatos ügyekben, ha a megújításkor a védjegybejelentés alakiságaira vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, 2000,— forint;

b) a védjegy oltalmának megújításával kapcsolatos ügyekben az előző pontban foglalt eset kivételével, valamint a törlési, a használat elmulasztása miatt történő megszűnés megállapítására irányuló és a nemleges megállapítási eljárásokban 1500,— forint;

c) a védjegyek nyilvántartásával kapcsolatos ügyekben 600,— forint.

(2) Az Országos Találmányi Hivatal határozatainak megváltoztatására irányuló védjegyügyekben — első és másodfokon külön-külön — legfeljebb a következő összegű munkadíj számítható fel:

a) a védjegy lajstromozása, a védjegyoltalom megújítása kérdésében folyó, valamint a használat elmulasztása miatt történő megszűnés megállapítására irányuló, a törlési és a nemleges megállapítási eljárásokban 1000,— forint;

b) a védjegyoltalom más okból történt megszűnésének megállapításával és a védjegylajstromba való egyéb bejegyzéssel kapcsolatos ügyekben 600,— forint.

(3) A védjegybitorlás miatt indított perekben munkadíjként legfeljebb a 15 000,— forintig terjedő perérték tizenhárom százaléka, 200 000,— forintig terjedő perérték esetén 1900,— forint és a 15 000,— forinton felüli perérték hét százaléka, 200 000,— forint feletti perérték esetén 14 000,— forint és a 200 000,— forinton felüli perérték három százaléka számítható fel, mind első, mind pedig másodfokon.

(4) Az előző bekezdésekben meghatározott mértékű munkadíj az ügy bonyolultsága esetén legfeljebb a felével emelhető.

Munkadíj mintaoltalmi ügyekben

4. §. (1) Az ipari minták oltalmával kapcsolatos ügyekben és perekben — a bitorlási perek kivételével — mind első, mind pedig másodfokon legfeljebb 1000,— forint összegű munkadíj számítható fel.

(2) Az ipari minták bitorlása miatt indított perekben munkadíjként — első és másodfokon külön-külön — legfeljebb a 15 000,— forintig terjedő perérték tizenhárom százaléka, 200 000,— forintig

terjedő perérték esetén 1900,— forint és a 15 000,— forinton felüli perérték hét százaléka, 200 000,— forint feletti perérték esetén 14 000,— forint és a 200 000,— forinton felüli perérték három százaléka számítható fel.

(3) Az előző bekezdésekben meghatározott mértékű munkadíj az ügy bonyolultsága esetén legfeljebb a felével emelhető.

Az ügyvédi díjszabás alkalmazása

5. §. A munkadíjjal kapcsolatos, e rendeletben nem szabályozott kérdésekben az ügyvédi díjszabás rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Hatálybalépés

6. §. Ez a rendelet 1976. április 15. napján lép hatályba. A munkadíjra a rendelet hatályba lépése előtt megkötött megállapodások érvényesek.

6/1976. (III. 30.) IM számú rendelet a szabadalmi ügyvivői vizsgáról

A szabadalmi ügyvivőkről szóló 5/1976. (III. 30.) MT számú rendelet 10. §-a (3) bekezdésének b) pontjában kapott felhatalmazás alapján — az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnökével és az Országos Találmányi Hivatal elnökével, az 5. § tekintetében a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem:

Szabadalmi Ügyvivői Vizsgabizottság

1. §. A szabadalmi ügyvivői vizsgát az Országos Találmányi Hivatal mellett létrehozott Szabadalmi Ügyvivői Vizsgabizottság (a továbbiakban: „Vizsgabizottság”) előtt kell tenni.

A Vizsgabizottság elnöke, tagjai

2. §. (1) A Vizsgabizottság elnöke az Országos Találmányi Hivatal elnöke.

(2) A Vizsgabizottság tagjait az Országos Találmányi Hivatal elnöke — az igazságügyminiszterrel egyetértésben — nevezi ki a szabadalmi ügyvivők, a jogi vagy egyéb képzettségű iparjogvédelmi szakemberek közül. A kinevezés visszavonásig érvényes.

(3) A Vizsgabizottság titkárát az Országos Találmányi Hivatal elnöke jelöli ki a Hivatal dolgozói közül.

(4) A Vizsgabizottság a szóbeli vizsgán elnökből és négy tagból álló tanácsban jár el. A Vizsgabizottság elnöke a szóbeli vizsgán eljáró helyettesét a Vizsgabizottság tagjai közül esetenként jelöli ki.

A Vizsgabizottság ügyintézése, ügykezelése, ügyrendje

3. §. (1) A Vizsgabizottság ügyeit az elnök és a titkár intézi, igazgatási és ügykezelési feladatait pedig az Országos Találmányi Hivatal látja el.

(2) A szabadalmi ügyvivői vizsgák lebonyolításának részletes eljárási szabályait — e rendelet keretei között — a Vizsgabizottság ügyrendje állapítja meg.

A szabadalmi ügyvivői vizsga feltételei

4. §. (1) Szabadalmi ügyvivői vizsgára bocsátását kérheti az a büntetlen előéletű és feddhetetlen magyar állampolgár, aki belföldi egyetemen szerzett, illetőleg honosított mérnöki vagy azzal egyenértékű természettudományi egyetemi oklevéllel rendelkezik.

(2) A vizsgára való jelentkezéshez csatolni kell az önéletrajzot, az erkölcsi bizonyítványt, az egyetemi oklevelet vagy annak hiteles másolatát, valamint a munkáltató véleményét.

(3) A vizsgára bocsátás iránti kérelmet a Vizsgabizottság elnökéhez kell benyújtani, aki a vizsgára bocsátás felől határoz.

(4) Ha a Vizsgabizottság elnöke a vizsgát engedélyezi — a jelentkezés alapján —, kitézi a vizsga időpontját és erről a vizsgázót értesíti.

A szabadalmi ügyvivői vizsga részei

5. §. (1) A szabadalmi ügyvivői vizsga két részből áll.

(2) A szabadalmi ügyvivői vizsga második részének letételére csak a vizsga első részének eredményes letételét követő egy éven belül lehet jelentkezni. Ha a vizsgázó ezt a határidőt elmulasztja, köteles az első rész vizsgáját is újból letenni, kivéve ha mulasztását a határidő elteltétől számított harminc napon belül alapos okkal kimenti.

A szabadalmi ügyvivői vizsga első része

6. §. (1) A szabadalmi ügyvivői vizsga első részének tárgyai a következők:

a) a magyar szabadalmi jog anyagi és eljárási szabályai a vonatkozó joggyakorlattal, a Magyarországon hatályos nemzetközi szabadalmi jogi megállapodások;